

Johannes 12 – Påsken nærmer seg

Mens rådsherrene i Jerusalems institusjoner planlegger å drepe Jesus er det i heimen at Marta, Maria, og Lasarus steller til fest for Ham og disiplene.

I en fiendlig innstilt verden er heimen en fristed for Jesus.

Familien uttrykker takknemlighet til Jesus gjennom gjestfrihet og matservering.

Selv der vil djevelen prøve seg. Men her får Jesus komme til ordet og sette ting på plass.

Vi leser sammen v. 1-8

Det er tre elementer i denne heimen som skal prege menigheten. Nytt liv i Kristus, tilbedelse av Kristus, og tjeneste for Kristus.

Man kan si mye fint om Maria sitt offer (Matteus 26,13). Den kostet en årslønn.

Judas refser henne heller. Djevelens barn har ikke sans for å tilbe Jesus. De er mer opptatt av pengene.

De bruker ofte slike argumenter for å kritisere misjonens fokus på frelsen.

Egentlig så bryr de seg lite om de fattige.

v. 9-11 Lasarus ble en kjendis! Ingen kunne nekte på det som hadde skjedd. Hadde de liberale i Norge vært der ville de ikke kunne nekte på Jesu under.

Med denne avsluttende tegn under der Jesus viser sin makt over døden, disiplene nærmer seg den avgjørende fasen i den tre års vandring med Jesus. De har fått en sterk bekreftelse på hvem Jesus er, og vil få mye nødvendig opplæring fra Jesus i de få dager som er igjen.

Parallelt kan vi tenke oss at i endetids perspektiv vil ting skje i raskt rekkefølge, og med stigende intensitet. Jesus vil gi oss nåde til å møte voldsomme ting i framtida på samme måten som Han forberedte disiplene.

Med jødernes lederne på jakt etter Ham, og folket gira på Ham pga Lasarus, måtte det bli en helt spesiell spenning når Jesus rir inn i Jerusalem som Konge.

Vi leser v. 12-19

Sakarias 9,9 er skriftstedet Johannes siterer. Når Han kommer igjen som Kongen i Israel og verden forøvrig blir det på en annen måte. Det er dette som Händels Hallelujakoret sikter til.

v. 20-23 Som Jesus sa til kvinnen ved brønnen, «frelsen kommer fra jødene.» Grekerne måte inn under moseloven, som var gitt til jødene, for å vise sin tro på Gud. Derfor var disse å finne der under forberedelsen til påskefesten.

I vers 23 ser vi at Jesus «svarer» på en underlig måte. Jesu død og oppstandelse kommer til å bane veien for Grekerne også. En jødisk konge er ingen redning for en greker, men en verdens Frelser er det. Det var bra for oss at Jesus ikke gikk den lette veien og gjorde Seg til konge i Israel da! (v.32)

v. 24-26

Både Jesus og Paulus legger mye vekt på læren i vers 25. Hvordan står det til?

«Der Jeg er» - Hvor er Jesus idag? Der skal også vi være. (Matteus 18,20)

v. 27 Jesus skulle ikke bare lide ved menneskers grusomhet, men skulle ta på seg hele verdens synder. Det var grunnen til Hans angst for det som Han visste skulle komme.

v. 28-30

Alle de tre gangene Gud taler til Jesus fra himmelen handler det om Hans soningsverk.

En naturlig forklaring for det som alle hørte var at det «tordnet». At en engel hadde talt var også en mulighet.... De tenkte ikke at det var Gud.

v. 31 Djevelens dom blir forseglet ved Golgata. Hans utkastelse og endelig dom er sikret i etapper frem til han ender opp i ildsjøen. Det er en lengre historie, det der.

v.32-33 Her er svar til de Grekerne som søkte Ham i v.20-21.

Hvis vi legger vekt på forsoningsverket på korset skal vi være med og dra mennesker til Jesus. Er det det mennesker hører idag?

v. 34-41 Sammenhengen forteller om åndelig blindhet hos tilhørerne.

Sitatene er fra Jesaja 53,1 og 6,10

Har du hørt at de skriftlærde i Norge tror at det var to eller tre som skrev Jesajaboka? Vel, Jesus sier her at Jesaja skrev den. Hele greie. Det er bedre at disse aldri hadde gått på presteskolen. Snakk om forblindet!»Selv om Han hadde gjort så mange tegn framfor dem,....»

Hensikten med Johannes Evangelium er at vi skal tro på Ham. Avslutningen av dette kapittelet legger spesielt vekt på nettopp opp dette tema.

Vi leser v. 42-50

Jesus kom første gang ikke for å dømme verden med for å frelse verden.

Den som ikke tror blir dømt på den siste dag på grunnlag av Jesu Ord.

Troen kommer ved hørelsen og hørelsen ved Kristi Ord. (Rom. 10,17)